

QUARTET CASALS

MÚSICA CLÀSSICA

“BEETHOVEN SEGUEIX SENT UN REVOLUCIONARI”

TEXT **MARTA PORTER**

LLOC **BARCELONA**

El Quartet Casals celebra els seus 20 anys interpretant la integral dels quartets de Beethoven, per molts considerat l'Everest de la música clàssica. Seran cinc concerts (18, 19, 20, 25 i 26 d'agost) que, alhora, commemoren els 25 anys de la Schubertiada de Vilabertran. Feia 101 anys que a Catalunya no se sentien els 16 quartets, des que el 1916 els va interpretar el Quartet Renaixement.

¿La integral dels quartets de Beethoven és el somni de qualsevol quartet?

Abel Tomàs (violí): Sí. És un repte musical i tècnic, i un molt bon exercici per celebrar el nostre vintè aniversari. És tan difícil que fer-ho abans hauria sigut una mica precipitat. Ara hem adquirit la maduresa suficient i és fascinant. Les obres de Beethoven són úniques i absolutament innovadores. Al·l'època, Beethoven va ser un revolucionari i avui encara ho és.

Vera Martínez (violí): Tots els quartets volen fer la integral de Beethoven. L'any 2020 serà el 250 aniversari del seu naixement i la integral es programarà a tot el món, o sigui que fins i tot ens hem hagut de posar d'acord amb altres formacions per no repetir-nos en una mateixa ciutat.

A Vilabertran els feu en cinc concerts i després els porteu a Barcelona i altres ciutats juntament amb obres de compositors contemporanis.

Vera Martínez: Sí, ens va semblar interessant i els concerts no queden tan pesats. Són sis compositors contemporanis de l'àmbit de la Mediterrània, com nosaltres (Matan Porat, Mauricio Sotelo, Francisco Coll, Giovanni Sollima, Aureliano Cattaneo i Lucio Franco Amanti).

¿Teniu previst enregistrar-los en CD?

Arnau Tomàs (violoncel): Sí, farem el disc amb Harmonia Mundi. Anirem gravant els quartets a l'estudi fins al 2020. Els concerts són efímers, però amb les gravacions les generacions futures tenen referències dels diferents llenguatges i la manera de tocar. Ja no importa tant en quin suport físic ho facis, si és un CD o ho penques a Spotify, però està bé que quedi per a consultes, i encara hi ha molta gent que escolta música a casa, al cotxe...

Quan escolteu les vostres pròpies gravacions de fa vint anys, quan van començar, com us autoavalueu?

Abel Tomàs: És inevitable que et facis autocrítiques, segur que ara ho fariem diferent, però també és interessant veure com has evolucionat i crescut. Aquests 20 anys han sigut un procés d'aprenentatge conti-

nu. Hem après a perfilar els diferents llenguatges... La música és una cosa viva, plena d'influències noves, i no hi ha topalls, sempre es pot millorar.

Fa anys va decidir intercanviar-vos els papers de primer i segon violí. ¿En la interpretació de la integral també ho feu?

Abel Tomàs: Sí. Per a nosaltres és millor, perquè no ens quedem encasellats en un paper de primer o segon violí sinó que hem d'aprendre els dos rols i és molt enriquidor. Animo a fer-ho a tots els violinistes de quartet. De fet hi ha molt pocs quartets que ho facin. I així demostrarem la democràcia del grup.

Per donar solidesa al quartet heu hagut de renunciar a les vostres carreres com a solistes. Això pesa?

Arnau Tomàs: Més que el Quartet Casals, ho ha tallat el temps. Durant cinc o deu anys hem treballat moltíssim per fer-nos un so propi i hem tingut molts concerts, no ens ha quedat temps per a projectes personals, ja sigui tocant sols o amb altres conjunts. Ara potser ja hem arribat al punt en què la dedicació pot ser més baixa per aconseguir un resultat igual o superior, o sigui que estarem més lliures. A més, conrear altres gèneres musicals fora del quartet ens enriqueix com a músics i en conseqüència enriqueix el grup.

De fa 20 anys a ara, hi ha més grups de cambra. Vosaltres mateixos doneu classes a l'Esmuc.

Arnau Tomàs: El panorama ha millorat molt gràcies, sobretot, al fet que ara el quartet és una assignatura independent dins dels estudis musicals. Abans es feia música de cambra en general, ara se li ha donat categoria d'assignatura pròpia i això ha ajudat moltíssim a millorar el nivell i a fer que sorgissin grups nous.

Jonathan Brown (viola): Des que hi ha les classes de quartet a Catalunya ha augmentat molt l'interès, hi ha un boom entre els joves pels instruments de corda. Però alhora cada vegada estem més lluny de la tradició dels segles XVIII i XIX. Abans els nostres mestres havien estat en contacte directe amb els deixebles de Brahms i els seus coetanis. Aquesta tradició directa s'està perdent.

Què creieu que podeu fer perquè els joves vagin a les sales de concerts?

Jonathan Brown: Com que nosaltres som un quartet més o menys jove podem inspirar-los a venir a escoltar-nos. La nostra idea és exposar la música de forma clara i viva perquè arribi al màxim de gent.